Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

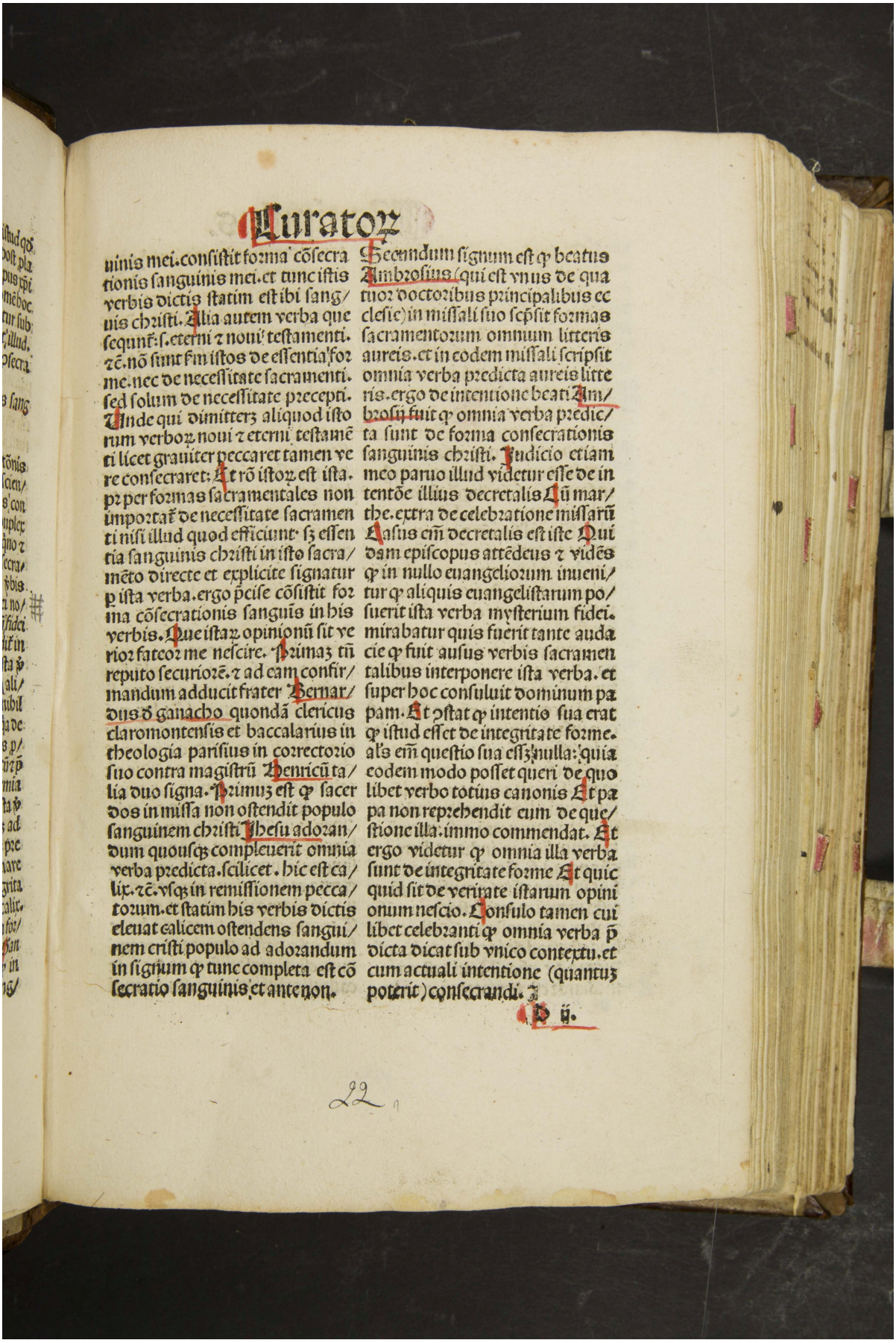

Curator

uinis mei. consistit forma cōsecra
tionis sanguinis mei. et tunc istis
verbis dictis statim est ibi sang/
uis christi. Alia autem verba que
sequnt: s. eterni z noui testamenti.
zc. nō sunt fm istos de essentia for
me. nec de necessitate sacramenti.
sed solum de necessitate precepti.
Unde qui dimitterz aliquod isto
rum verboz noui z eterni testamē
ti licet grauiter peccaret tamen ve
re consecraret. Et rō istoz est ista.
pz per formas sacramentales non
importaf de necessitate sacramen
ti nisi illud quod efficiunt. sz essen
tia sanguinis christi in isto sacra/
mēto directe et explicite signatur
p ista verba. ergo pcise cōsistit for
ma cōsecrationis sanguīs in his
verbis. Que istaz opinionū sit ve
rioz fateoz me nescire. Primaz tū
reputo securiorē. z ad eam confir/
mandum adducit frater Bernar/
dus d ganacho quondā clericus
claromontensis et baccalarius in
theologia parisius in correctorio
suo contra magistrū Henricū ta/
lia duo signa. Primuz est q sacer
dos in missa non ostendit populo
sanguinem christi Jhesu adoran/
dum quousqz compleuerit omnia
verba predicta. scilicet. hic est ca/
lix. zc. vsqz in remissionem pecca/
toꝝ. et statim his verbis dictis
eleuat calicem ostendens sangui/
nem cristi populo ad adorandum
in signum q tunc completa est cō
secratio sanguinis et ante non.

Secundum signum est q beatus
Ambrosius (qui est vnus de qua
tuoz doctoribus principalibus ec
clesie) in missali suo scpsit formas
sacramentoꝝ omnium litteris
aureis. et in eodem missali scripsit
omnia verba predicta aureis litte
ris. ergo de intentione beati Am/
brosij fuit q omnia verba predic/
ta sunt de forma consecrationis
sanguinis christi. Judicio etiam
meo parum illud videtur esse de in
tentōe illius decretalis Cū mar/
the. extra de celebratione missarū
Casus cīm decretalis est iste Qui
dam episcopus attēdens z vidēs
q in nullo euangeliorum inueni/
tur q aliquis euangelistarum po/
suerit ista verba mysterium fidei.
mirabatur quis fuerit tante auda
cie q fuit ausus verbis sacramen
talibus interponere ista verba. et
super hoc consuluit dominum pa
pam. Et pstat q intentio sua erat
q istud esset de integritate forme.
alꝰ cīm questio sua essz nulla: quia
eodem modo posset queri de quo
libet verbo totius canonis Et pa
pa non reprehendit eum de que/
stione illa: immo commendat. Et
ergo videtur q omnia illa verba
sunt de integritate forme Et quic
quid sit de veritate istarum opini
onum nescio. Consulo tamen cui
libet celebranti q omnia verba p
dicta dicat sub vnico contextu. et
cum actuali intentione (quantuz
poterit) consecrandi. Z

p ij.

22 1